

УКРАЇНА

ПЛІЩИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ШЕПЕТІВСЬКИЙ РАЙОН ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

РІШЕННЯ
чотирнадцятої сесії сільської ради VII скликання

03 лютого 2017 року

№ 2

с. Плещин

Про місцеві
податки і збори

Відповідно до ст.12 та п.5 розділу 19 Податкового кодексу України, керуючись ст.26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», сільська рада

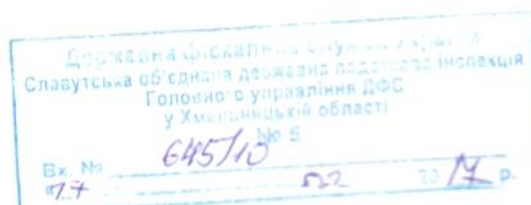
ВИРІШИЛА:

1. Встановити з 01.01.2017 року на території Плещинської сільської ради податки і збори (додаток 1).
2. Затвердити розмір ставок місцевих податків і зборів (додаток 2).
3. Рішення п'ятдесятої сесії сільської ради VI скликання № 3 від 14.08.2015 року вважати такими, що втратили чинність.
4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань планування, бюджету та фінансів.

Сільський голова

Т.В.Квітницька

Додаток 1
до рішення № 2 сесії
сільської ради
VII скликання
03. 02. 2017р.

П Е Р Е Л І К

місцевих податків , затверджених на території
Пліщинської сільської ради

- 1 Податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки
- 2 Транспортний податок
3. Плата за землю.
4. Єдиний податок

Сільський голова

[Handwritten signature] Т.В.Квітніцька

РОЗМІР СТАВОК МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ

1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Платники податку

Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та /або нежитлової нерухомості .

Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб.

а) якщо об'єкт житлової та /або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їх частку;

б) якщо об'єкт житлової та /або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі , платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою , якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та /або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі , платником податку є кожна з цих осіб за належну їх частку;

Об'єкт оподаткування

Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості , в тому числі його частка.

Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету і є неприбутковим (їх спільній власності);

б) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

в) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання , в тому числі у зв'язку аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості , в тому числі їх частки , що належать дітям –сиротам, дітям , позбавленим батьківського піклування , та особам х їх числа , визнаним такими відповідно до закону, дітям інвалідам, які

виховуються самотніми матеріями(батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі , споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості , які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

и) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості для релігійних організацій, дошкільні заклади статуту (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються, та використовуються для забезпечення діяльності ,передбаченої такими статутами (положеннями)

й) будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг.

База оподаткування

Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості в тому числі його часток.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості , в тому числі їх часток , які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самотійно виходячи з загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів , що підтверджують право власності на такий об'єкт.

Пільги із плати податку

База оподаткування об'єкта житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку , зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 60 кв. метрів.

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв.метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток(у разі одночасного перебування у власності платника податку

квартири/квартир та житлового будинку/будинків , у тому числі їх часток –на 180 кв.метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік)

Пільги з податку на об'єктів житлової та нежитлової нерухомості для фізичних осіб надаються окремо за заявами громадян виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку на об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування;

об'єкт оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Ставка податку

Ставку податку для об'єктів житлової та /або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської ради в залежності від місця розташування (зональності) та категорії таких об'єктів нерухомості:

- у розмірі **0,05** відсотка розміру мінімальної заробітної плати встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр бази оподаткування – для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб.
- у розмірі **0,03** відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного(податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування – для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб.

Податковий період

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Порядок обчислення суми податку, порядок сплати податку, строки сплати податку передбачено Податковим кодексом України.

Транспортний податок

1.Платники податку

1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього розділу є об'єктами оподаткування.

2.Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

3. База оподаткування

3.1. Basis of taxation is a light car, which is an object of taxation according to subpoint 2.1 of point 2 of this section.

The tax rate is established by calculation on the calendar year in the amount of 25000 hryvnia for each light car, which is an object of taxation according to the section «object of taxation»

Податковий період

Basic tax period (reporting) period corresponds to the calendar year.

Порядок обчислення та сплати порядку.

Calculation of the tax sum from the object /objects of taxation of physical persons is carried out by the controlling authority at the place of registration of the taxpayer.

Tax/tax notification – decision on payment of the sum/sums of tax to the corresponding payment requisites are sent (delivered) to the taxpayer by the controlling authority at the place of its registration by July 1 of the basic tax period (reporting) year.

Regarding objects of taxation, acquired during the year, tax is paid by the physical person – taxpayer starting from the month, in which the right of ownership on such an object arose. The controlling authority sends tax notification – decision to the new owner after receiving information about the transfer of the right of ownership.

Calculation of tax and sending (delivery) of tax notifications – decisions on payment of tax to physical persons – non-residents are carried out by the controlling authorities at the place of registration of the objects of taxation, which are located in the ownership of such non-residents.

The form of submission of information is established by the central executive authority, which ensures the formation of state tax policy.

Taxpayers – legal persons independently calculate the sum of tax as of January 1 of the reporting year and by February 20 of the same year submit to the controlling authority at the place of registration of the object of taxation a declaration in the form, established in the order, provided for in article 46 of the Tax Code of Ukraine, with a breakdown of the annual sum into equal parts quarterly.

Regarding objects of taxation, acquired during the year, a declaration by the legal person – taxpayer is submitted during the month, in which the right of ownership on such an object arose, and tax is paid starting from the month, in which the right of ownership on such an object arose. In the case of transfer of the right of ownership on the object of taxation from one owner to another during the reporting year, tax is calculated in advance by the owner for the period from January 1 of the same year to the beginning of the month, in which he lost the right of ownership on the designated object of taxation, and the new owner – starting from the month, in which he acquired the right of ownership on this object.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

Порядок сплати податку

Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

Строки сплати податку

Транспортний податок сплачується:

- а) фізичними особами-протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щоквартально до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

3. Плата за землю.

Платники земельного податку

Платниками земельного податку є:

- а) власники земельних ділянок, земельних часток /паїв/;
- б) землекористувачі.

Об'єкт оподаткування

Об'єктами оподаткування земельним податком є:

- а) земельні ділянки, які перебувають у власності, або користуванні;
- б) земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню:

- а) земельні ділянки кладовищ;
- б) земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

База оподаткування земельного податку:

Базою оподаткування земельним податком є:

- нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого Полатковим Колексом України;
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Ставки податку:

Встановити ставку земельного податку за земельні ділянки, нормативно грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження): -для будівництва та обслуговування житлового будинку

– 0,05 % від їх нормативної грошової оцінки за винятком земельних ділянок сільськогосподарських угідь;

- для сільськогосподарських угідь – 0,3 % від їх нормативної грошової оцінки;

- для земель промисловості, зв'язку, енергетики, комерційного та іншого призначення - 2,0 % від їх нормативної грошової оцінки;

Ставка податку встановлюється у розмірі 3,0 % від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

Ставки податку за земельні ділянки різного цільового призначення розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено встановлюються у розмірі 5 % від нормативної грошової оцінки площі ріллі по області.

Порядок обчислення суми податку

Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Головне управління Держземагентства у Шепетівському районі та органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, щомісяця не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння земельного податку, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Обчислення суми земельного податку фізичним особам на території Пліщинської сільської ради проводиться Шепетівським ОДПІ ГУ Міндоходів у Хмельницькій області.

Податкове повідомлення-рішення про суму податку, що підлягає сплаті, та платіжні реквізити надсилаються Шепетівським ОДПІ ГУ Міндоходів у Хмельницькій області платнику податку до 1 липня звітного року за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником — починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з

урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до підпункту 8.1 розділу 8 Порядку за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України “Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні” для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

Податковий період

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Строк та порядок сплати податку

Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

Земельний податок сплачується:

а) фізичними особами — протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами — рівними частками щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

Пільги із сплати податку

Пільги щодо сплати земельного податку:

Для фізичних осіб:

- а) інваліди I та II групи;
- б) фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей до 18 років;
- в) пенсіонери (за віком);
- г) ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», учасники АТО;
- г) фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- а) для ведення особистого селянського господарства — у розмірі не більш як 2 гектари;
- б) для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) не більш як 0,25 гектара;
- в) для індивідуального дачного будівництва — не більш як 0,10 гектара;
- г) для будівництва індивідуальних гаражів — не більш як 0,01 гектара;
- д) для ведення садівництва — не більш як 0,12 гектара.

Для юридичних осіб:

- а) санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

б) громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні»;

- в) установи та організації, засновниками яких є органи місцевого самоврядування та які повністю утримуються за рахунок коштів державного

та місцевого бюджету, парки державної та комунальної власності, стадіони, спортивні майданчики;

г) дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного, або місцевих бюджетів;

д) заповідники, регіональні ландшафтні парки, пам'ятки природи.

Пліщинська сільська рада за зверненням юридичних або фізичних осіб може додатково надавати пільги зі сплати земельного податку.

4.Єдиний податок:

Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 150 000 гривень;

2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005) (va375202-05). Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для третьої групи;

3) третя група - фізичні особи - підприємці, які протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 20 осіб;

обсяг доходу не перевищує 5 000 000 гривень;

4) четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського виробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків;

При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку - фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку.

Не можуть бути платниками єдиного податку:

суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють:

- 1) діяльність з організації, проведення азартних ігор;
- 2) обмін іноземної валюти;
- 3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);

- 4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення;

- 5) видобуток, реалізацію корисних копалин;

- 6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування" (85/96-ВР), сюрвейєрами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III цього Кодексу;

- 7) діяльність з управління підприємствами;

- 8) діяльність з надання послуг пошти та зв'язку;

- 9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

- 10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005) (va375202-05), діяльність у сфері аудиту;

фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

Платники єдиного податку повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

Для цілей цієї глави під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2) послуги з ремонту взуття;
- 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
- 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;

21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;

22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;

23) послуги з ремонту годинників;

24) послуги з ремонту велосипедів;

25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;

26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;

27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;

28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;

29) послуги з ремонту ювелірних виробів;

30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;

31) послуги з виконання фоторобіт;

32) послуги з оброблення плівок;

33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;

34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;

35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;

36) послуги перукарень;

37) ритуальні послуги;

38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;

39) послуги домашньої прислуги;

40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

Доходом платника єдиного податку є:

1) для фізичної особи - підприємця - дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом 292.3 цієї статті. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності;

2) для юридичної особи - будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом 292.3 292 Податкового кодексу України.

При продажу основних засобів юридичними особами - платниками єдиного податку дохід визначається як різниця між сумою коштів,

отриманою від продажу таких основних засобів, та їх залишковою балансовою вартістю, що склалася на день продажу.

До суми доходу за звітний період включаються сума кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності, та вартість безоплатно отриманих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг).

У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента).

Дохід, виражений в іноземній валюті, перераховується у гривнях за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на дату отримання такого доходу.

Датою отримання доходу є дата надходження коштів на поточний рахунок (у касу) платника єдиного податку, дата списання кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності, дата фактичного отримання платником єдиного податку безоплатно одержаних товарів (робіт, послуг).

У разі здійснення торгівлі товарами або послугами з використанням торговельних автоматів чи іншого подібного обладнання, що не передбачає наявності реєстратора розрахункових операцій, датою отримання доходу вважається дата вилучення з таких торговельних апаратів та/або подібного обладнання грошової виручки.

У разі якщо торгівля товарами (роботами, послугами) через торговельні автомати здійснюється з використанням жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України, датою отримання доходу вважається дата продажу таких жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України.

Доходи фізичної особи - платника єдиного податку, отримані в результаті провадження господарської діяльності та оподатковані згідно з цією главою, не включаються до складу загального річного оподатковуваного доходу фізичної особи, визначеного відповідно до розділу IV Податкового Кодексу.

Не є доходом суми податків і зборів, утримані (нараховані) платником єдиного податку під час здійснення ним функцій податкового агента, а також суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нараховані платником єдиного податку відповідно до закону.

До складу доходу, визначеного цією статтею, не включаються:

- 1) суми податку на лотарейну вартість;
- 2) суми коштів, отриманих за внутрішніми розрахунками між структурними підрозділами платника єдиного податку;
- 3) суми фінансової допомоги, наданої на поворотній основі, отриманої та поверненої протягом 12 календарних місяців з дня її отримання, та суми кредитів;

4) суми коштів цільового призначення, що надійшли від Пенсійного фонду та інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, з бюджетів або державних цільових фондів, у тому числі в межах державних або місцевих програм;

5) суми коштів (аванс, передоплата), що повертаються покупцю товару (робіт, послуг) - платнику єдиного податку та/або повертаються платником єдиного податку покупцю товару (робіт, послуг), якщо таке повернення відбувається внаслідок повернення товару, розірвання договору або за листом-заявою про повернення коштів;

6) суми коштів, що надійшли як оплата товарів (робіт, послуг), реалізованих у період сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим Кодексом, вартість яких була включена до доходу юридичної особи при обчисленні податку на прибуток підприємств або загального оподатковуваного доходу фізичної особи - підприємця;

7) суми податку на додану вартість, що надійшли у вартості товарів (виконаних робіт, наданих послуг), відвантажених (поставлених) у період сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим Кодексом;

8) суми коштів та вартість майна, внесені засновниками або учасниками платника єдиного податку до статутного капіталу такого платника;

9) суми коштів у частині надмірно сплачених податків і зборів, встановлених Податковим Кодексом, та суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що повертаються платнику єдиного податку з бюджетів або державних цільових фондів;

10) дивіденди, отримані платником єдиного податку - юридичною особою від інших платників податків, оподатковані в порядку, визначеному Податковим Кодексом.

Дивіденди, що виплачуються юридичними особами власникам корпоративних прав (засновникам платників єдиного податку), оподатковуються згідно з розділами III і IV Податкового Кодексу.

Дохід визначається на підставі даних обліку, який ведеться відповідно до статті 296 Податкового Кодексу.

Визначення доходу здійснюється для цілей оподаткування єдиним податком та для надання права суб'єкту господарювання зареєструватися платником єдиного податку та/або перебувати на спрощеній системі оподаткування.

При визначенні обсягу доходу, що дає право суб'єкту господарювання зареєструватися платником єдиного податку та/або перебувати на спрощеній системі оподаткування в наступному податковому (звітному) періоді, не включається дохід, отриманий як компенсація (відшкодування) за рішенням суду за будь-які попередні (звітні) періоди.

Право на застосування спрощеної системи оподаткування в наступному календарному році мають платники єдиного податку за умови

неперевищення протягом календарного року обсягу доходу, встановленого для відповідної групи платників єдиного податку.

При цьому якщо протягом календарного року платники першої і другої груп використали право на застосування іншої ставки єдиного податку у зв'язку з перевищенням обсягу доходу, встановленого для відповідної групи, право на застосування спрощеної системи оподаткування в наступному календарному році такі платники мають за умови неперевищення ними протягом календарного року обсягу доходу, встановленого підпунктом 3 пункту 291.4 статті 291 Податкового Кодексу.

Ставки єдиного податку

Ставки єдиного податку встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), та у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Відсоткова ставка єдиного податку для третьої групи платників єдиного податку встановлюється у розмірі:

1) 3 відсотки доходу - у разі сплати податку на додану вартість згідно з цим Кодексом;

2) 5 відсотків доходу - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої, другої і третьої груп у розмірі 15 відсотків:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпунктах 1, 2 і 3 пункту 291.4 статті 291 Податкового Кодексу;

2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у свідоцтві платника єдиного податку, віднесеного до першої або другої групи;

3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цій главі;

4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

Ставки єдиного податку для платників четвертої групи встановлюються у розмірі ставок, визначених пунктом 293.9 Податкового Кодексу.

293.9.1 для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих і гірських зонах та на поліських територіях, а також сільськогосподарських угідь, перебувають в умовах закритого ґрунту) 0,95

293.9.2 для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,57 ;

293.9.3 для багаторічних насаджень (крім багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях) 0,57

293.9.4 для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,19

293.9.6 для сільськогосподарських угідь, що перебувають в умовах закритого ґрунту – 6,33

У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений цією главою для відповідної групи таких платників єдиного податку.

Ставки, встановлені цією главою, застосовуються з урахуванням таких особливостей:

1) платники єдиного податку першої групи, які у календарному кварталі перевищили обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 291.4 статті 291 Податкового Кодексу, з наступного календарного кварталу за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку другої або третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

2) платники єдиного податку другої групи, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 291.4 статті 291 Податкового Кодексу, в наступному податковому (звітному) кварталі за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

3) платники єдиного податку третьої і четвертої груп, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 291.4 статті 291 Податкового Кодексу, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків (для платників третьої групи), а платники єдиного податку четвертої групи - у подвійному розмірі ставок, визначених цією главою, а також зобов'язані у порядку, встановленому цією главою, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим Кодексом;

4) ставка єдиного податку, визначена для третьої і четвертої груп у розмірі 3 відсотки, може бути обрана:

а) суб'єктом господарювання, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового Кодексу, у разі переходу ним на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу;

б) платником єдиного податку, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового Кодексу, у разі добровільної зміни ставки єдиного податку шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка;

в) суб'єктом господарювання, який не зареєстрований платником податку на додану вартість, у разі його переходу на спрощену систему оподаткування шляхом реєстрації платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового Кодексу і подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

г) платником єдиного податку, що застосовує ставку єдиного податку в розмірі 5 відсотків, у разі постачання ним послуг (робіт) платникам податку на додану вартість і якщо обсяг такого постачання за останні 12 календарних місяців сукупно перевищує обсяг, визначений пунктом 181.1 статті 181 розділу V Податкового Кодексу, та реєстрації такого платника єдиного податку платником податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V цього Кодексу, шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

5) у разі анулювання реєстрації платника податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V Податкового Кодексу, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку

за ставкою у розмірі 5 відсотків або відмовитися від застосування спрощеної системи оподаткування шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником податку на додану вартість.

Сільський голова

Т.В.Квітницька